

ويليام جوزف سيمور (William J. Seymour)

در این نوبت از معرفی مشاهیر تاریخ کلیسا به زندگی ویلیام جوزف سیمور (William J. Seymour)، خواهیم پرداخت.

او متولد ۲ می ۱۸۷۰ میلادی - و متوفی در ۲۸ سپتامبر ۱۹۲۲ میلادی در آمریکا می‌باشد.

ویلیام جی سیمور (William J. Seymour) با نام کامل ویلیام جوزف سیمور (William Joseph Seymour) در لوئیزیانای (Louisiana) آمریکا در خانواده‌ای فقیر که پیشتر برده بودند، متولد شد.

پدرش پس از جنگ داخلی بیمار شد و در ۱۸۹۱ میلادی درگذشت و او در ۲۱ سالگی مسؤولیت تأمین معیشت خانواده را بر عهده گرفت اما به دلیل افزایش تبعیض نژادی در جنوب، به سمت شمال مهاجرت کرد و در سال ۱۸۹۵ میلادی به ایندیاناپولیس (Indianapolis) رفت. او سپس به چندین شهر دیگر سفر کرد و تجربیات مذهبی متنوعی به دست آورد.

سیمور از طریق گروه دنیل اس. وارنر (Daniel S. Warner) که بخشی از جنبش تقدس بود، با اصول تولد تازه آشنا شد. این گروه که نام Evening Light Saints بر خود نهاده بودند در اواخر قرن نوزدهم بر زندگی مقدس، پرهیز از گناه، و آمادگی برای بازگشت قریب‌الوقوع مسیح تأکید داشت. رهبر این گروه، دنیل اس. وارنر، مفاهیم جدیدی را به آموزه‌های سنتی اضافه کرد.

برخی از اعتقادات و ویژگیهای اصلی این گروه چنین بود: آنها با فرقه‌گرایی مخالفت داشتند و از اعتقادات کلیدی آنان شفای روحانی و جسمانی از طریق ایمان به خدا بود. این گروه به شستشوی پا به عنوان یکی از سنتهای مهم و نمادی از فروتنی و خدمت معتقد بودند. این عمل به پیروی از سنتهای اولیه کلیسا و توصیه‌های مسیح در

انجیل انجام می‌شد. پیروان وارنر بر پرهیز از دلبستگی به امور دنیوی و ساده زیستی تأکید داشتند. این پرهیز شامل نپوشیدن جواهرات، کراوات، و لباسهای تجملاتی بود.

در سال ۱۹۰۱ میلادی سیمور به سینسیناتی (Cincinnati) نقل مکان کرد و در آن جا به عنوان پیشخدمت کار کرد.

او در مدرسه‌ای که توسط مارتین ولز نپ (Martin Wells Knapp) واعظ جنبش تقدس، تأسیس شده بود، شرکت کرد که مهم‌ترین ویژگی این مدرسه این بود که برخلاف تفکیک نژادی آن دوره، دانشجویان سیاه پوست و سفید پوست در کنار هم تحصیل می‌کردند. آنها پیش هزاره‌گرا بودند و اعتقاد داشتند که عیسی پیش از سلطنت هزار ساله خود به زمین باز خواهد گشت. همچنین آنها خوابها و رؤیاها را به عنوان مکاشفات خاص به عنوان ابزارهای ارتباطی از سوی خداوند در نظر می‌گرفتند.

سیمور در این دوره به آبله مرغان مبتلا شد و بینایی چشم چپ خود را از دست داد. او این حادثه را به عدم پذیرش دعوت الهی برای خدمت نسبت داد که این یکی اشتباهات سیمور در عدم شناخت صحیح خداوند و یافتن رگه‌های تاریخی نمونه چنین چیزی در کلام است. در این خصوص دو نکته را باید در نظر داشت: نکته اول این است که سیمور حکمی از سوی خدا برای پذیرش خدمت نداشت و حتی هیچ شهادت قابل قبولی حسب کلام در این زمینه نداشت و نکته دیگر این است که ما در کلام نمونه‌ای نداریم که در صورت عدم پذیرش خدمت، شخص دچار آفتها یا بلایایی گردد که آنها را به خدا نسبت دهد.

خداوند از ابتدا برای خدمت به خود کسی را هدف قرار می‌دهد که خدمت را رد نخواهد کرد چون رد خدمت با پیشدانی خداوند در تضاد است. حتی نمونه‌هایی همچون موسی که در قبول خدمت دچار ترس و تردید بود و یا در مورد یونس که دستور خداوند

برای توبه نینوا را در مأموریت خود داشت دیدیم که این نمونه‌ها نیز بالاخره خدمت را پذیرفته و آن را انجام دادند.

در دوره سیمور شکل خاصی از الهیات تقدس‌گرا آغاز شده بود که با تأکیدات جدید بر برابری نژادی تأثیری عمیق بر سیمور گذاشت. او به‌رغم محدودیتهای قوانین جیم کرو، به سرعت به ستاره‌ای در جنبش چند نژادی تبدیل شد و از کلیسایی به کلیسای دیگر سفر کرد.

پس از دنیل اس. وارنر او با چارلز فاکس پارام (Charles Fox Parham) همکاری کرد. پارام نقش مهمی در آینده او داشت و بر این باور بود که صحبت به زبانها نشانه واقعی تعمید در روح‌القدس است.

سیمور چند سال بعد به هیوستون (Houston) رفت و مدتی بعد در سال ۱۹۰۵ میلادی از طریق شخصی دیگر وارد مدرسه چارلز پارام شد و درباره سخن گفتن به زبانها (Glossolalia) آموزش دید. او با وجود قوانین جیم کرو (Jim Crow Laws) در پشت در کلاسها در راهرو حضور می‌یافت. او آموزه‌های چارلز پارام، از پیشگامان پنطیکاست را آموخت و با عقیده او که سخن گفتن به زبانهای دیگر نشان بر تعمید روح است، همراه شد. هر چند پدیده صحبت به زبانها از سال ۱۸۹۷ میلادی در برخی محافل مذهبی مشاهده شده بود، پارام این دکترین را در ذهن داشت و در ۱ ژانویه ۱۹۰۱ میلادی، آگنس اوزمان (Agnes Ozman)، یکی از شاگردان پارام، شروع به صحبت به زبانی کرد که تصوّر می‌شد چینی است؛ زبانی که او هرگز یاد نگرفته بود. پنطیکاستی‌ها این واقعه را به عنوان نشانه‌ای از دریافت تعمید روح‌القدس معرفی کردند و پارام این ایده را وارد نظام فکری خود کرد.

سیمور اندکی بعد از گذراندن کلاسهای پارام در پایان سال ۱۹۰۵ میلادی به عنوان کشیش به یک کلیسای کوچک تقدس‌گرا در لس‌آنجلس دعوت شد. او در ۲۲ فوریه ۱۹۰۶ میلادی به این شهر رسید و به محض ورود به لس‌آنجلس و شرکت در کلیسا، و ایراد اولین خطبه درب کلیسا به رویش بسته شد. او در خطبه خود اعلام کرده بود که زبانها دلیل دریافت روح‌القدس است در حالی که خودش هرگز به زبانها سخن نگفته بود. در مجموع، سخن گفتن به زبانها تنها یکی از ایده‌های جدید سیمور بود، اما او خیلی زود با وجود اخراج حمایت چند نفر از اعضا را به دست آورد و به خانه آنها دعوت شد.

در ۹ آوریل ۱۹۰۶ میلادی، یکی از اعضای گروه سیمور از او خواست که او برایش دعا کند و او بعد از خواندن اعمال رسولان دعا کرد و آن شخص شروع به سخن گفتن به زبانها کرد. با این اتفاق او به سرعت به خانه یکی دیگر از اعضا به نام ریچارد آسبری (Richard Asberry) و همسرش روث (Ruth) رفت و باز از اعمال رسولان خواند و دعا کرد و باز آنها نیز شروع به سخن گفتن به زبانها کردند و از آن جایی که جمعیت زیادی به خانه آنها هجوم آورده بود به دلیل ازدحام زیاد، ایوان جلوی خانه فرو ریخت و گروه مجبور شد مکان جدیدی پیدا کند.

سیمور خود در ۱۲ آوریل بعد از دعایی طولانی توانست به زبانها سخن بگوید و همین وقایع موجبات شروع احیای آزوسا استریت شد.

بعد از توقف کوتاه او در خیابان ۲۱۶ بانی برا (Bonnie Brae)، آنها ساختمانی متروکه در خیابان ۳۱۲ آزوسا را که قبلاً به عنوان اصطبل استفاده می‌شد، اجاره کردند. از آن جایی که این ساختمان پیش‌تر اصطبل اسبها بود مگسها مرتب مزاحم حاضران می‌شدند و استفاده از این مکان برای جنبه عبادی دشوار بود اما سیمور به مدت سه سال این جلسات را رهبری کرد و این مکان به مرکز جنبش پنتیکاستی تبدیل شد.

روزنامه‌لس‌آنجلس تایمز به سیمور حمله کرد و او را "واعظی رنگین پوست و پیر" (با وجود این که او تنها ۳۵ سال داشت) توصیف کرد: "یک واعظ رنگین پوست پیر (او تنها ۳۵ سال داشت)، با یک چشم کور، رئیس این گروه است، با نگاهی ثابت سنگی پیرمرد به یک بی‌ایمان بد شانس خیره شده، فریاد می‌زند و او را به چالش می‌کشد. کسی که جرأت می‌کند سخنان موعظه‌گر را رد کند، نفرینها نثارش می‌شود."

این جلسات به طور روزانه و با حضور جمعیت‌های مختلط نژادی برگزار می‌شد که در آن زمان بسیار غیر معمول بود. روزنامه (The Apostolic Faith) که توسط سیمور منتشر شد، به سرعت گسترش یافت و پیغام پنطیکاستی را به گوش مردم سراسر جهان رساند. خیلی زود، روزنامه لس‌آنجلس تایمز گزارش داد که "افراد رنگین پوست و تعدادی سفید پوست سخنان عجیب و غریبی بر زبان می‌آورند و عقایدی را ترویج می‌کنند که هیچ انسان عاقلی قادر به درک آن نیست."

جلسات از صبح تا پایان شب ادامه داشتند و اغلب بی‌برنامه و بدون موسیقی بودند. افراد با شور و شوق فراوان به طور خودجوش دعا و آواز می‌خواندند. برخی از واعظان برای تحقیق در جلسات شرکت می‌کردند، اما در نهایت تحت تأثیر قرار می‌گرفتند.

گزیده‌هایی از نوشتار دیوید کلود (David Cloud) در صفحه Way of Life Literature به رفتارهای آشفته و پریشانی اختصاص یافته که در اندک مدتی در میان این جنبش سر برآورد. در آن زمان از برخی شرکت کنندگان در جلسه آن چنان رفتارهای عجیب و نامتعارفی سر می‌زد که موجب زیر سؤال بردن جنبش شد.

عده‌ای بر زمین غلت می‌زدند و صداهای عجیب و نامفهوم تولید می‌کردند، و این رفتارها را به روح‌القدس نسبت می‌دادند. همچنین با گذشت زمان، جلسات جنبه‌های هیجانی و حتی مدیوم‌گرایی پیدا کرد و رفتارهای افراطی در تضاد با کتاب مقدس هویدا

شد. در شرحی از این کتاب دربارهٔ این رفتارها چنین نوشته شده: "وقتی پارام در اکتبر ۱۹۰۶ میلادی به جلسات آروسا آمد، حتی او هم از آشفتگی جلسات شوکه شد. او از دیدن تشنجه‌ها و اسپاسمهای وحشتناک، افراطیهای پُر شور (که بر زمین غلت می‌زنند) و هیپنوتیزم کنندگان دلسرد شد. او زبانهای آروسا را به عنوان وِراجی، پُر حرفی کردن و تند تند حرف زدن بدون صحبت به هیچ زبانی توصیف کرد. (سینان، صفحه ۱۶۳). جلسات خیابان آروسا آن قدر وحشیانه بود که پارام آنها را با اصطلاح "غلت زندگان جنجالی مقدس" محکوم کرد.

او شهادت داد که جلسات خیابان آروسا عمدتاً با تمایلات نفسانی، تکنیکهای روح‌گرایانه و اعمال هیپنوتیزم مشخص می‌شد (سارا پارام، زندگی چارلز اف. پارام، جوپلین، Mo: Tri-state printing، ۱۹۳۰، میلادی، صفحه ۱۶۳). به گفتهٔ پارام، دو سوّم افرادی که در زمان او به پنطیکاست اعتقاد داشتند، یا هیپنوتیزم شده‌اند یا تحت تأثیر ارواح هستند (پارام، زندگی چارلز پارام، صفحه ۱۶۴).

پارام که به دعوت سیمور در آن برهه برای بازدید از جلسات به آروسا استریت آمده بود پس از مشاهده جلسات که مردم در شور و غوغا تند تند و غیر عادی حرف می‌زدند و یک سری کلمات را تکرار می‌کردند متوجه خارج از قاعده بودن جلسات شد و از وضعیّت آن جا به شدّت انتقاد کرد. او جلسات را آشفته و غیر مذهبی دانست و رفتار شرکت کنندگان را به هیپنوتیزم و نفسانیات نسبت داد. پارام معتقد بود که بسیاری از افراد تحت تأثیر ارواح یا هیپنوتیزم هستند و زبانهای مورد استفاده در آروسا را به عنوان وِراجی و حرفهای بی‌معنی توصیف کرد و از آنها جدا شد.

با وجود موفقیتهای اولیه، اختلافات داخلی باعث کاهش اتحاد اولیهٔ جنبش شد. با وجود نقدهای شدید پارام، جنبش آروسا تا مدّتی به رهبری سیمور ادامه یافت اما پس از سه سال رو به کاهش گذاشت.

جنبش آروسا، که در اوایل قرن بیستم به عنوان نقطه آغاز نهضت پنطیکاستی شناخته شد، اما به دلیل اختلافات داخلی و حسادتها به تدریج دچار افول شد. از جمله مهم‌ترین رویدادهای مرتبط جدایی فلورنس کرافورد (Florence Crawford) از اعضای فعال جنبش و حامی سیمور در انتشار نشریه و کلارا لوم (Clara Lum) منشی نشریه بود.

کرافورد بعدها در پورتلند (Portland)، کار مستقّلی را در سال ۱۹۰۷ میلادی شروع کرد. او در همان زمان نقش مهمی در ارتباط با نشریه (Apostolic Faith) در آروسا ایفا کرد که در ۱۹۰۹ میلادی به تیراژی بیش از ۵۰۰۰۰ نسخه رسید.

لوم پس از ترک لس آنجلس، به پورتلند رفت و به فلورانس کرافورد پیوست. اما پیش از رفتن، او فهرستهای پستی با ۵۰۰۰۰ نام و آدرس را نیز با خود برد. این کار او ضربه بزرگی به نفوذ جهانی جنبش آروسا وارد کرد، زیرا سیمور دیگر قادر به ارتباط با حامیان بین‌المللی نبود. در انتشارات نوبت ژوئن دیگر هیچ حرفی از سیمور و جنبش خیابان آروسا نبود و همه ارجاعات به لس آنجلس حذف شده بود.

با انتقال فعالیتها به پورتلند، حمایتها و کمکهای مالی نیز به طور ناخواسته به آن جا ارسال شد و سیمور نتوانست انتشار نشریه را ادامه دهد. این اتفاقات موجب کاهش نفوذ جهانی جنبش آروسا شد و قدرت آن تا حد زیادی محدود به لس آنجلس باقی ماند. سیمور تا پایان عمر خود در ۱۹۲۲ میلادی به رهبری کلیسا ادامه داد اما با مرگ سیمور و همسرش، مرکز خیابان آروسا بسته شد و ساختمان آن تخریب گردید. ولی تأثیر او همچنان در کلیساهای سراسر جهان باقی ماند.

تحقیق، ترجمه و تألیف: زوفا رایان

شما می‌توانید جهت آشنایی بیشتر با مشاهیر تاریخ کلیسا، از وب سایت رسمی کلیسای خداوند عیسی مسیح به نشانی www.persian-ljc.com دیدن فرمایید.

منابع:

William J. Seymour. (2024, November 14). In *Wikipedia*. Retrieved November 20, 2024, from

https://en.wikipedia.org/wiki/William_J._Seymour#CITEREFRobeck2006

Azusa Street Revival. (2024, May 31). In *Simple Wikipedia*. Retrieved November 20, 2024, from

https://simple.wikipedia.org/wiki/Azusa_Street_Revival

The Azusa Street Revival. (n.d.). *Apostolic Archives*. Retrieved November 20, 2024, from

<https://www.apostolicarchives.com/articles/article/8801925/173190.htm>

The Azusa Street Revival. (n.d.). *Revival Library*. Retrieved November 20, 2024, from

<https://revival-library.org/histories/1906-azusa-street-revival/>

Dauphin, G. (2018, April 9). #Blackhistory: On April 9, 1906, the Azusa Street Revival begins in Los Angeles. *California African American Museum*. Retrieved November 20, 2024, from

<https://caamuseum.org/learn/600state/black-history/blackhistory-on-april-9-1906-the-azusa-street-revival-begins-in-los-angeles>

Data has been sourced from "What do you think about the Azusa Street Revival?" (August 24, 2004). *La Vista Church of Christ*. Retrieved November 20, 2024, from

<https://www.lavistachurchofchrist.org/cms/what-do-you-think-about-the-azusa-street-revival/>

Cloud, D. (2006, June 14). The strange early history of Pentecostalism. *Way of Life Literature*. Retrieved from

<https://www.wayoflife.org/database/strangehistory.html>

Strand, P. (n.d.). The lasting impact of the Azusa Street Revival. *CBN News*. Retrieved November 20, 2024, from

<https://web.archive.org/web/20070514182413/http://www.cbn.com/cbnnews/usnews/060424a.aspx>